

РЕШЕНИЕ

№ 6177

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4558** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод касационна жалба от Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените средства срещу решение № 1202 от 06.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 7505/2021 г. по описа на СРС. В касационната жалба се инвокират оплаквания за незаконосъобразност на съдебното решение Според касатор въззивният съд не е обсъдил сочената материална незаконосъобразност на издаденото срещу него НП № 11—01-615/20/-14-04-2021 г. , издадено от директор на АДФИ. Противопоставя като необсъден факт наличието на две НП, едно от които срещу административния ръководител, а друго срещу ЮЛ. Допуснато СПН като неспазване на чл. 57, ал. 1, т. 6 и чл. 42, т. 5 от ЗАНН. Цитираните разпоредби на нарушението не били посочени ясно и са създали препятствие за осъществяване правото на защита на нарушителя. Прави се оплакване за формално обсъждане на представени в хода на процедурата пред АНО доказателства. Прави се оплакване и за неприлагането на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Извършените отчетоводявания не са довели до ощетяване на бюджета, съставляват незначителна част от отчетените постъпления на държавни такси. Искането е за отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, с което да се отмени НП, като издадено при допуснати СПН, и/или се приеме приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Ответник по касационната жалба, чрез пълномощник поддържа становище за

неоснователност и прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от страна на касатора.

Представител на СГП предлага да се остави в сила решението на СРС

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, участвала в административнонаказателното производство и която имат правен интерес от обжалването, поради което са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани по основателността им.

По основателността на касационната жалба на НСЦРЛП:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С процесното решение, СРС установил, че в качеството на регулаторен орган, НСЦРЛП осъществява контрол върху продажбата на лекарствени продукти с утвърдена цена, пределна цена и регистрирана цена. В изпълнение на това, жалбоподателят приема писмените заявления и декларации на притежателите на разрешение за употреба или техни представители относно утвърждаване или регистриране на цени, за включване, изключване и промени на лекарствените продукти от Позитивния лекарствен списък, за оценка на здравните технологии и пр., извършва проверки и проучвания по тях и се произнася с мотивирани решения. При част от подаваните заявления следва да бъде заплащана такса, съобразно Тарифата за таксите, които се събират по ЗЛПХМ (Тарифата). Във връзка с извършваната проверка от АДФИ през 2020 г., контролните органи установяват при 30 бр. заявления, през финансовата 2019 година, когато са извършени съответните преводи, не са подадени предходни заявления, с които да е заявена административна услуга, въпреки това осчетоводяването на фактурата също е по с-ка 4110 "Вземания от клиенти от страната". Установено е, че тези суми са по постъпили такси по ЗЛПХМ. Общият размер на авансово внесената държавна такса през 2019 г., по цитираните 30 заявления от 2020 г. е в размер на 37700, 00 (тридесет и седем хиляди и седемстотин) лева. За сумата от 37700,00 лв. през финансовата 2019 година, когато са извършени съответните преводи, не са налице подадени заявления, с които да е заявено извършване на административна услуга, респективно осчетоводяването на фактурите е следвало да бъде по Кт на с-ка 4120 "Задължения по аванси към клиенти от страната", съгласно изискванията на ЗСч, Закон за публичните финанси (ЗПФ), както и на основата на стандартите, сметкоплана и указанията на министъра на финансите по чл. 164 от ЗПФ. Въпреки разписаните правила за отчитане на задължения по получени аванси в Счетоводната политика, НСЦРЛП е осчетоводил цялата стойност на фактурата по Дт на с-ка 4110 "Вземания от клиенти в страната", без оглед на това дали от платеща е подадено заявление за извършване на конкретна административна услуга, за която всъщност таксата е дължима. На практика в НСЦРЛП на начислена основа (с-ки 4120 и 4140) липсва счетоводна отчетност каква част от внесената сума представлява задължение по аванси към клиент. Няма ощетяване на бюджета и/или

неправомерно насочване на средства, но по тези плащания не е прецизиран контрол, за обстоятелствата по коя счетоводна сметка правилно следва да се осчетоводяват постъпили плащания. Съставен е АУАН № 11-01-615/14.10.2020 г., в който били отразени обстоятелствата по случая, вкл. и тези по извършване на нарушението, за нарушение на разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗСч, съгласно която финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал. Касационен състав не приема да е налице твърдяното оплакване за неяснота на вмененото нарушение по чл. 42, т. 5 от ЗАНН. В АУАН нарушението е подробно описано и не може да се твърди неяснота при описанието му. Неточното приемане плащания по една сметка вместо по друга, коректна такава, може да се приеме за небрежно водене на счетоводство, което не е необходимо да води до финансово нарушение.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

Решението е валидно и допустимо, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения обуславящи отмяната му. От процесуална и материална гледна точка същото е законосъобразно и не се констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Съдът подробно е изследвал развитието на административнонаказателното производство и е достигнал правилни изводи, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Правилен е извода, че съставения АУАН, както и издаденото въз основана него НП имат необходимото по закон съдържание, като са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. Съдът подробно е анализирал събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал и е и зложил в достатъчна степен мотиви по отношение на въпроса кои доказателства се кредитират с доверие и кои не. Обсъдено е и възражение по чл. 44 ЗАНН, приобщено към административнонаказателната преписка. Съдът не е препятствал събирането на относимите доказателства, както се твърди в касационната жалба. В тази връзка, не е налице твърдяното в касационната жалба процесуално нарушение. Не е основателно оплакването за подборно обсъждане на доказателствата или за необсъждането им. Соченото като необсъдено доказателство писмо от М-во за финансите 61-00-113/12.10.2020 г. е с инструктивен характер и не се приема от него да са задължителни за АДФИ начините на обработване на различни сметки, с които касатор работи.

По отношение възражението за незаконосъобразност на НП и въззивното решение и неприлагане на маловажност на нарушението по см. чл. 28 от ЗАНН, касационен състав приема изцяло изводите на районния съд. Правилно, въззивният съд намира същото за неоснователно. Размерът на санкцията е в законоустановения минимум, поради което същата се явява съответна на тежестта на нарушението. Явна несправедливост е налице, когато несъответствието между наложеното наказание и степента на обществената опасност на деянието и дееца, както и на другите

отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства е очевидно и това налага то да бъде намалено или увеличено. Следователно наложеното наказание не е явно несправедливо, когато размерът му се отклонява несъществено от съответстващия размер. В случая няма дори минимално отклонение от съответния размер, тъй като същото е определено в минимален размер. Правната възможност да се приложи или не маловажността на нарушението е по обективната преценка на наказващия орган. Съдът не е обвързан от мотивите на АНО кога може или не да се приема маловажност на нарушението, а на по силно основание е и възможност, която се предоставя при преценка на установените факти при провеждане на съдебния контрол. Предвид липсата на данни за други нарушения правилно санкцията е определена в предвидения минимален размер. При преценката за маловажност на случая СРС е приел, че липсват основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, т. к. се касае за извършване на формално нарушение, с осъществяването на което всякога се засягат конкретните обществени отношения, които нарушените норми са призвани да гарантират, свързани с вярното отчитане на постъпили такси по приложимата за тези такси счетоводна сметка.

Съдът подробно и задълбочено е изяснил фактическата обстановка на спора по делото и е извел правни изводи, които се споделят напълно от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

По тези съображения решението на СРС се явява правилно като краен резултат, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното, XX касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1202 от 06.12.2021 г., постановено по н.а.х.дело № 7505/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2